

Cetatea de la malul mării

Ina M.

Cetate rece zace la margine de mare
Și valuri n-o ating, doar înveliș de sare
Îmbracă piatra rece din zidul chinuit
De timpul ce s-a scurs din cerul încernit!

Și dacă se aude un pescăruș cum țipă
Că are o durere ce-i trece prin aripă
Cetatea îi aduce o rece alinare:
Popas înalt și sprijin când e pus la-ncercare!

Cetatea ce străpunge timpul și îl doboară
În spuma mării plânge și pentru prima oară
Își spală nemurirea din ziduri erodate
Și mării îi cedează, topindu-se în noapte.

Cetatea care-a fost la margine de mare
În ochi de pescăruși se vede... și îi doare!